

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק טז, פרשת שמות, שיחה ג'

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

את משה, בתיבה במים, בתיה, בת פרעה, מצאה,
אז לקרוא לאמא שלה להניק אותו, מרים רצתה.
"תניקי את הילד ואני אשלם לך", בתיה בקשה,
תוך שנתיים, היא חשבה, היא תקבל את הילד בחזרה.

"ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה," הם המילים,
שכתובות בפסוק ולפי הפשט מהם לומדים,
שכשמשה היה בן שנתיים,
יוכבד הביאה אותו לארמון במצרים.

אבל בפסוק הבא לא מובן,
"ויהי בימים ההם" - באותו זמן,
"ויגדל משה," כתוב עוד פעם,
אז מה באמת קרה שם?

בפירושו רש"י עונה על השאלה,
הראשון- לקומה והשני- לגדולה.
כשכתוב "ויגדל משה," בפעם הראשונה,
הכוונה שמשה גדל בגיל ובגובה.

בגלל שהאהבה שלה לבנה הייתה כל כך חזקה,
להשאיר אותו אצלה יוכבד נלחמה.
היא הסבירה לבתיה שזה הכי טוב שמשה יישאר איתה,
כי הוא קשור אליה.

וכך יוכבד הצליחה לשמור על משה עד שהיה בן 11 או 12 שנה,
והתירוצים נגמרו כי הוא כבר גדל וגבה.
ולכן בלית ברירה, את בנה היא הביאה לבתיה,
שחיבבה את משה כאילו היה בנה.

"ויהי בימים ההם," לספר התורה ממשיכה,
למרות שמשה היה מאוד צעיר הוא גדל בגדולה,
הוא קבל עבודה חשובה ועל בית פרעה הוא התמנה,
כי בתיה כל כך חיבבה את משה ובו האמינה.

משה גדל פעמיים. כשהיה אצל פרעה במצרים.
הגדילה בצורה הגשמית, זו ההשתקפות של גדילתו גם בצורה הרוחנית.
הוא נולד מהול וגופו היה מושלם,
בלידתו התמלא הבית באור, וכשגדל, הוא הנהיג והאיר את העם.

גם אנחנו יכולים לגדול בשני אופנים,
1. את הקשר הפרטי עם הקדוש ברוך הוא אנו מחזקים.
2. כשכל אדם אנו באמת אוהבים ובו מאמינים,
כך אותו מרימים, וגם אנחנו גדלים.
